

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ...การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถ เชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ การจัดการ ระบบการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา ประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ความคล่องตัวที่จะรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคประชาชนและภาคเอกชนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ในการศึกษา ยกระดับคุณภาพการศึกษาสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจน สร้างเสริมให้ระบบ การศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาล ของระบบการศึกษา ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา และมาตรา ๒๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษาโดยเฉพาะให้มีกลไกและ ระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถ อย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถ และประสิทธิภาพในการสอน จึงสมควรมีการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาให้ สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และแนวทางการบริหารและ การจัดการศึกษาในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ...*มร.ศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.*

ร่าง

พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๕๕ จ. ด้านการศึกษา (๓) ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามพระราชบัญญัตินี้ จำเป็นต้องกำหนดให้สถานศึกษามีความเป็นอิสระ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ชิดความสามารถในการบริหารจัดการให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความรู้ด้านวิชาการ ที่จะจัดกระบวนการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

(๒) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

(๔) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

(๕) คำสั่ง คสช. ที่ ๑๙/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐

(๖) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสภาการศึกษา คณะกรรมการสภาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และเลขาธิการสภา การศึกษา

บรรดาบทกฎหมายหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการการสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

“การอาชีวศึกษา” หมายความว่า การศึกษาที่มุ่งพัฒนาความรู้ ทักษะ และสมรรถนะเพื่อการประกอบอาชีพ

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษ วิทยาลัย สถานศึกษาอาชีวศึกษา หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชนที่มีอำนาจหน้าที่ และวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“สถานศึกษาของรัฐ” หมายความว่า สถานศึกษาที่หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้น และเป็นผู้บริหารจัดการ แต่ไม่รวมถึงสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม การศึกษาเฉพาะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“สถานศึกษาของเอกชน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นโดยเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถานศึกษาเอกชน

“การประกันคุณภาพการศึกษา” หมายความว่า กระบวนการพัฒนาคุณภาพอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐาน การประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน และการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความมั่นใจว่าสถานศึกษาจะจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่กำหนด

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของ ผู้เรียน ด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักด้านการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาหรืออาชีวศึกษาขั้นสูงของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพทางบริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลกำหนดมีฐานะเทียบเท่าสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพทางบริหารการศึกษาในหน่วยงานนอกสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษาในส่วนราชการ” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพทางบริหารการศึกษาในส่วนราชการ ตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

“ศึกษานิเทศก์” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพผู้ทำหน้าที่ในเทศและให้การส่งเสริม สนับสนุน การบริหารจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน

“นักพัฒนาการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน

“ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในส่วนราชการ ศึกษานิเทศก์ นักพัฒนาการศึกษา

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

“กระทรวงเจ้าสังกัด” หมายความว่า กระทรวงที่มีหน่วยงานของรัฐจัดการศึกษาหรือจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในสังกัด

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจออก

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....มรคณาแห่งกตี่ พ.ด.....

กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

วัตถุประสงค์ เป้าหมายและหลักการ

มาตรา ๖ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา ให้มีทัศนคติที่ถูกต้องดีงาม มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง มีทักษะในการทำงาน มีอาชีพ เป็นพลเมืองดี มีวินัย มีความรู้คู่คุณธรรม มีสมรรถนะ นำความรู้ ทักษะ เจตคติ ไปสู่ การปฏิบัติก่อให้เกิดความรู้ใหม่ เรียนรู้สิ่งใหม่ สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ มี โอกาสพัฒนาความถนัดของตนให้เกิดความเชี่ยวชาญ และสามารถนำความเชี่ยวชาญไปใช้ในการประกอบ อาชีพ มีทักษะชีวิตที่สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของประเทศและของโลก มีความรู้ภาษาต่างประเทศ ในระดับที่ใช้ประกอบอาชีพได้ มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ และสามารถ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มาตรา ๗ ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

มาตรา ๘ ในการพัฒนา ฝึกฝน และบ่มเพาะให้คนไทยเป็นไปตามความมุ่งหมายในมาตรา ๖ และ มาตรา ๗ ให้กระทรวงหรือกระทรวงเจ้าสังกัดดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามระดับช่วงวัย ดังต่อไปนี้

(๑) ช่วงวัยที่หนึ่ง ตั้งแต่แรกเกิดจนมีอายุครบหนึ่งปี ต้องได้รับการเลี้ยงดูให้มีสุขภาพที่ สมบูรณ์ การพัฒนาการทางอารมณ์ และการกระตุ้นการรับรู้ทางประสาทสัมผัสให้สามารถเรียนรู้ในการ ช่วยเหลือตนเองและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ตามวัย

(๒) ช่วงวัยที่สอง เมื่อมีอายุเกินหนึ่งปีจนถึงสามปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายตาม (๑) แล้ว ต้องฝึกฝนให้ช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น เรียนรู้ผ่านการเล่น การสังเกตและการมี ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสภาพแวดล้อม เรียนรู้การพูดและการสื่อสารที่ดี เรียนรู้การสร้างวินัย เข้าใจ ความรู้สึกของผู้อื่น เริ่มรู้จักเมื่อแม่ และเริ่มซึมซับวัฒนธรรมไทยพื้นฐาน

(๓) ช่วงวัยที่สาม เมื่อมีอายุเกินสามปีจนถึงหกปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายตาม (๒) แล้ว ต้องฝึกฝนให้เกิดสมาธิอย่างต่อเนื่อง ควบคุมอารมณ์ได้ สามารถใช้กล้ามเนื้อมัด ใหญ่และมัดเล็ก เริ่มรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักระมัดระวังอันตราย ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย เคารพกฎกติกา เห็นคุณค่าและมั่นใจในตนเอง ได้รับความเห็นต่าง เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และผู้อื่นตามกำลังความสามารถ รู้จักความสำคัญของอาชีพที่สุจริต เริ่มรู้จักริเริ่มสร้างสรรค์ รับผิดชอบต่อ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....*มาตราแห่งคดี n. d.*

งามทางศิลปะ เข้าใจในสิ่งที่รอบตัว มีทักษะการคิดพื้นฐาน สามารถสังเกต จัดกลุ่ม เปรียบเทียบ และ แยกแยะได้ตามวัย รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจการนับจำนวนและอักษรภาษาไทย รู้จักสังคมไทย วัฒนธรรมและ วิถีชีวิต และความเป็นไทย และเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับโลกซึ่งรวมถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วย

(๔) ช่วงวัยที่สี่ เมื่อมีอายุเกินหกปีจนถึงสิบสองปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายตาม (๓) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้มีทักษะบริหารจัดการตนเอง ดูแล สุขภาพทั้งกายและจิตของตนเอง เรียนรู้การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง มีจิตอาสา ภาวภูมิใจในความเป็นไทย ซึมซับในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รับผิดชอบต่อความงามของธรรมชาติ มี นิสัยในการสังเกตและรับรู้ มีทักษะในการเรียนรู้ รู้จักและรู้เท่าทันในการใช้เทคโนโลยีในการหาความรู้ รู้จัก คิดและกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ และมีเหตุผล รู้จักการวางแผนล่วงหน้า รู้จักวิเคราะห์และแก้ปัญหา รักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีทักษะในการอ่าน เขียนและใช้ภาษาไทย มีความฉลาดรู้ทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์การคำนวณ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน มีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิตของชนชาติไทยและประเทศเพื่อน บ้าน มีความรู้ในภาพกว้างของโลกและพัฒนาการของเทคโนโลยี รักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเริ่ม หารู้ทางในการประกอบอาชีพ

(๕) ช่วงวัยที่ห้า เมื่อมีอายุเกินสิบสองปีจนถึงสิบห้าปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายตาม (๔) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักพัฒนาสุขภาพกาย ควบคุม อารมณ์ เข้าใจในการพัฒนาสมองวัยรุ่น รับผิดชอบที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้ความถนัดและเชื่อมั่นใน ความสามารถของตน เรียนรู้ที่จะตัดสินใจและวางแผนชีวิต ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ยอมรับใน ความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลาย สามารถแก้ปัญหาชีวิตที่ซับซ้อนขึ้น ยึดมั่นในจริยธรรม เชื่อมั่นและ เข้าใจการธำรงความเป็นไทย สามารถสื่อสารภาษาไทยที่สมบูรณ์ รู้และเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรได้ ซาบซึ้งในความงามของศิลปะและธรรมชาติ เรียนรู้การดำรงชีวิตที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ใฝ่รู้และมีทักษะในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการของโลก ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ สามารถคิดในเชิงสังเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ สื่อสารได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนรู้ เข้าใจในพื้นฐานเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน มี ความรู้ในศาสตร์และมีสมรรถนะ สามารถเลือกเส้นทางการศึกษาต่อหรือเส้นทางอาชีพและการทำงานได้

(๖) ช่วงวัยที่หก เมื่อมีอายุเกินสิบห้าปีจนถึงสิบแปดปี นอกจากต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุ เป้าหมายตาม (๕) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้ดูแลตนเองได้อย่างสมบูรณ์

แสวงหาความรู้และข้อมูลให้ทันการณ์ รู้วิธีตรวจสอบข้อมูลและสถานการณ์ที่ถูกต้อง ยึดมั่น ในหลักคุณธรรม ชยัน อดทน และไม่ท้อถอย พร้อมปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและแก้ปัญหา เข้าใจบทบาทของ ประเทศไทยในสังคมโลก และรู้ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถเจรจาต่อรองและแสวงหาความรู้ได้ อย่างคล่องแคล่ว โดยให้แยกเป้าหมายออกเป็นสองด้าน แต่ละด้านต้องบรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้

(ก) เป้าหมายด้านการประกอบอาชีพ มีความพร้อม ความรู้ หรือฝีมือในการประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านที่ตนเองถนัด หรือริเริ่มประกอบกิจการของตนเอง รู้หลักต้นทุน และการตลาดเบื้องต้น รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของตน

(ข) เป้าหมายในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีทักษะและความรู้ในวิชาพื้นฐานในสาขาที่ ตนถนัดและประสงค์จะศึกษาต่อ

(๗) ช่วงวัยที่เจ็ด การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือทักษะอาชีพขั้นสูง นอกจากต้อง ดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม (๖) อย่างต่อเนื่องและในระดับที่สูงขึ้นแล้ว ต้องฝึกฝนให้รู้จักแสวงหา ความสุขสงบทางจิตใจ เป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง เคารพกฎกติกาอย่างเคร่งครัด เป็นปฎิบัติต่อการทุจริตหรือ

ฉบับร่างพระราชบัญญัติ ^{๓๖๖} มรตักภาคป๋อชดดี พ.ศ. ...

ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

มาตรา ๑๒ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา ๑๘ และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกระบบจากการศึกษาภาคบังคับตามความพร้อมของครอบครัว

มาตรา ๑๓ นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐ โดยให้มีหน่วยงานรับผิดชอบเพื่อส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลอย่างมีคุณภาพ

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๕ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การสนับสนุนจากรัฐโดยให้มีหน่วยงานรับผิดชอบเพื่อส่งเสริมให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กร เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นมีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลอย่างมีคุณภาพ

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๓

ระบบการศึกษา

มาตรา ๑๖ การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(๑) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมายวิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

(๓) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....*การศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.*

ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ ตาม อัจฉริยะ การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน

มาตรา ๑๗ การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา อาจเป็นการศึกษาประเภทสามัญ หรือประเภทอาชีพก็ได้ การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา

การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ

หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

(๑) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๒) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนหรือวิทยาลัยของรัฐ โรงเรียนหรือวิทยาลัยเอกชน หรือโรงเรียนหรือวิทยาลัยที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น

(๓) ศูนย์การเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการโรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด

มาตรา ๒๐ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นทั้งของรัฐและเอกชน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๑ การจัดการอาชีวศึกษาการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการหรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๒ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....^๕.....พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

หมวด ๔

แนวการจัดการศึกษา

มาตรา ๒๓ การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา ๒๔ การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิต และการแก้ปัญหาประจำวัน การวิเคราะห์ความถูกต้องเหมาะสมของความรู้ การพัฒนาต่อยอดและการสร้างความรู้ขึ้นมาใหม่และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาและช่วงวัยตาม มาตรา ๘ ในเรื่องต่อไปนี้

(๑) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(๓) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(๔) ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(๕) ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

(๖) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๗) ความรู้และการบูรณาการความรู้ข้ามศาสตร์

มาตรา ๒๕ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เหมาะสมกับช่วงวัยและให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน บริบทปัญหา สภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(๒) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การแก้ปัญหา การเป็นผู้นำ การพึ่งตนเอง การทำงานเป็นทีม การเรียนและการทำงานร่วมกับบุคคลที่มีความแตกต่างหลากหลายด้านภาษาและวัฒนธรรม การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเรียนรู้และการทำงาน การสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ การใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการเรียนรู้และค้นหาความรู้ใหม่ การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(๓) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น นำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในการทำงาน และในชีวิตประจำวัน รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(๔) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ข้ามศาสตร์ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันและสอดคล้องกับวิถีชีวิตประจำวันของผู้เรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ให้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ให้เรียนด้วยความสงสัยอยากเรียนอยากรู้

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ...^{-๑๑-} คริสตจักรนโปเลียน น. ด. ...

ตามความถนัดของตนตามช่วงวัยและเป้าหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘

มาตรา ๓๐ การประเมินการเรียนรู้ให้เน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ควบคู่กับการบรรลุเป้าหมายของผู้เรียนตามมาตรา ๘ เป็นสำคัญและโดยวิธีการประเมินที่หลากหลาย และใช้ผลการประเมินเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ครูและผู้เรียนสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนในอนาคต ซึ่งมีความแตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม และต้องไม่ใช้วิธีการทดสอบความรู้ในทางวิชาการแต่เพียงด้านเดียว

มาตรา ๓๑ หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละช่วงวัยโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘

มาตรา ๓๒ ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษา อบรมมีการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

มาตรา ๓๓ ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

มาตรา ๓๔ การจัดการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๘ (๖) (๗) หรือการฝึกอบรมอาชีพ ให้จัดโดยสถานศึกษาหรือโดยความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ หรือโดยวิธีการอื่นใด ในกรณีที่สถานศึกษาร่วมมือกับสถานประกอบการจัดการเรียนรู้ ให้เจ้าหน้าที่ของสถานประกอบการให้ความรู้หรือให้การฝึกอบรมแก่ผู้เรียนได้โดยไม่ต้องใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

หมวด ๕

การบริหารจัดการ และธรรมาภิบาลในการบริหารการศึกษา

ส่วนที่ ๑

การบริหารจัดการระดับประเทศ

มาตรา ๓๕ กระทรวงและกระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริม และกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวง กระทรวงเจ้าสังกัดหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง การกำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา และการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาในวรรคหนึ่งให้ดำเนินการเป็นไปตามที่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเสนอ

มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา การจัดสรร

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ...^{๑๕} พระศึกษาตรา พ.ศ. ...

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติมอบหมาย

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และต่อเนื่องของ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ คณะกรรมการที่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติแต่งตั้ง ตามมาตรา ๔๔ (๘) อย่างน้อยต้องมีคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการทำหน้าที่ศึกษาและวิจัย เพื่อเสนอแนะงานด้านวิชาการเกี่ยวกับ ระบบ การศึกษา ระบบการเงินและเศรษฐศาสตร์เพื่อการศึกษา การดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก การผลิต และพัฒนา ครู สถานศึกษา ตลอดจน ระบบหลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนรู้ และหน้าที่อื่น ที่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติกำหนด

(๒) คณะกรรมการทำหน้าที่ยกร่างแผนการศึกษาแห่งชาติและเสนอแนะการปรับปรุง แผนการศึกษาแห่งชาติ ตามที่จำเป็นเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ และหน้าที่อื่นที่ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติกำหนด

(๓) คณะกรรมการทำหน้าที่ติดตามดูแลการจัดการศึกษาให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้และ แผนการศึกษา แห่งชาติ และหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติกำหนด

(๔) คณะกรรมการทำหน้าที่ขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา เพื่อสนับสนุน ติดตาม ขับเคลื่อน การปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยแผนและ ขั้นตอนการปฏิรูป ประเทศ และแผนการศึกษาแห่งชาติ และเสนอรายงานต่อ คณะกรรมการนโยบาย และ หน้าที่อื่นที่ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติกำหนด

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติจะแต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำ หน้าที่แทนคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติในการให้ความเห็นชอบในเรื่องต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ ในพระราชบัญญัตินี้เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๔๔(๒)ก็ได้และ เมื่อคณะกรรมการดังกล่าวให้ความเห็นชอบ และแจ้งให้คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติทราบแล้วให้ถือว่าคณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบแล้วเว้นแต่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติจะมีมติเป็นอย่างอื่น

ให้ประธานกรรมการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) และประธานกรรมการตามวรรคสอง มาจาก กรรมการของ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา ๔๖ ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการ และ คณะอนุกรรมการตาม มาตรา ๔๐ (๘) ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเป็นส่วนราชการ ใน กระทรวงศึกษาธิการ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ และดำเนินการเพื่อให้ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติบรรลุภารกิจและ หน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ รวม ตลอดทั้งอำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ความร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานของ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ดำเนินการหรือจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวม และจัดทำข้อมูล เพื่อสนับสนุน การปฏิบัติ หน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ ที่ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ แต่งตั้ง

(๒) รวบรวมและจัดทำข้อมูลด้านการศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ถ่ายทอด และเผยแพร่องค์ ความรู้ที่เป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา

(๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....^{๑๓} *พ.ร.บ. ส่งเสริมเทคโนโลยี น. ๑*.....

สามารถใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตลอดจนร่วมมือกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักสูตรแกนกลางให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และการพลิกผันของประเทศและของโลก

(๓) จัดทำต้นแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ บริบทของท้องถิ่น พัฒนาการของเทคโนโลยีดิจิทัล สไตล์การเรียนรู้ ความสนใจและความถนัดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๔) จัดทำต้นแบบของระบบ วิธีการ และเครื่องมือวัดและประเมินผล การให้ผลสะท้อนกลับ แก่ผู้เรียนซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักสูตรตาม (๒)

(๕) จัดให้มีระบบและหลักเกณฑ์การเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ หรือสมรรถนะตาม มาตรา ๓๐

(๖) ประสานกับสถาบันผลิตครูในการพัฒนาครู ผู้บริหารสถานศึกษา และ นักพัฒนา การศึกษา เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การบริหารหลักสูตร และการนำหลักสูตรสู่การ ปฏิบัติ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

(๗) ศึกษาวิจัยและสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับ สถาบันผลิตครูและหน่วยงานผู้ใช้ครู

(๘) ติดตามการใช้หลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมี สมรรถนะตาม มาตรา ๗ และบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กระทรวงศึกษาธิการ หรือคณะกรรมการนโยบาย การศึกษาแห่งชาติกำหนด

การบริหารจัดการสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๒

การบริหารจัดการระดับจังหวัด

มาตรา ๕๑ ในแต่ละจังหวัด ให้มีสภาการศึกษาจังหวัดมีหน้าที่และอำนาจกำหนดนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษา มาตรฐานการศึกษาของจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการ จัดการศึกษาของจังหวัด ดังนี้

(๑) ประสานการดำเนินงานด้านการศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ในจังหวัดให้ดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากำลังคนของจังหวัด รวมทั้งประสานกับส่วนราชการ องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถาน ประกอบการ แหล่งเรียนรู้ และสถาบันสังคมอื่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

(๒) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาของจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถาบัน และหน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ทั้งภาครัฐและเอกชนในจังหวัด

(๔) ให้ความเห็นชอบการจัดตั้ง ยุบ รวม เลิกสถานศึกษาทุกสังกัด ทุกประเภทในจังหวัด

(๕) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาให้แก่สำนักงานเขตพื้นที่

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....^{๑๕}.....ครุศึกษาเพื่อชาติ พ.ศ.

สถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท ทั้งภาครัฐและเอกชนในจังหวัด

(๖) ระดมทรัพยากร ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดจากองค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

(๗) เสนอแนะเกี่ยวกับแผนอัตรากำลังคนด้านการศึกษาของสถานศึกษาที่ต่ำกว่าระดับอุดมศึกษา และประสานการใช้ทรัพยากรบุคคลร่วมกันระหว่างส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชนในจังหวัดในการจัดการศึกษา

(๘) จัดให้มีกลไกภาคประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในจังหวัดอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ

(๙) ติดตาม ตรวจสอบ และดูแลการจัดการศึกษาในจังหวัดให้เป็นไปตามแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการการศึกษาของจังหวัด แผนการศึกษาแห่งชาติ และสะท้อนผลการติดตามตรวจสอบให้สถานศึกษาทราบเพื่อนำกลับไปปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่สภาการศึกษาจังหวัดมอบหมาย

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๕๒ ให้กรรมการสภาการศึกษาจังหวัดประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด นายกองการบริหารส่วนจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด แรงงานจังหวัด ประกันสังคมจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด ผู้บังคับการสถานีตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดทุกสถาบัน ผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษาทุกสถาบัน ประธานสภาสมาคมกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย ประธานคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสิบแปดคนซึ่งประธานสภาการศึกษาจังหวัดแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษา ปฐมวัย ด้านการประถมศึกษา ด้านการมัธยมศึกษา ด้านการอาชีวศึกษา ด้านการอุดมศึกษา ด้านการศึกษาพิเศษ ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ด้านการศึกษาเอกชนพื้นฐาน ด้านการศึกษาเอกชนอาชีวศึกษา ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านการศึกษาเพื่อคนพิการ ด้านการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ ด้านการเงินและการคลัง ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการค้า ด้านอุตสาหกรรม และปราชญ์ชาวบ้านหรือผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านละหนึ่งคน

(๓) กรรมการผู้แทนผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ได้แก่ ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา ประถมศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษามัธยมศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาสังกัดสถานศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ทั้งของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างละ ๑ คน

ให้กรรมการตาม (๑) เลือกกรรมการหนึ่งคนเป็นประธานสภาการศึกษาจังหวัด และให้ประธานสภาการศึกษาจังหวัดเลือกกรรมการใน (๑) อีกอย่างละหนึ่งคนทำหน้าที่รองประธานและเลขาธิการสภาการศึกษาจังหวัด

ให้เลขาธิการสภาการศึกษาจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการและให้เลขาธิการแต่งตั้ง

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....^{๑๕} *มรดิกราณโกวิท พ.ด.*

เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสภาการศึกษาจังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๕๒ (๒) (๓) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายเนื่องจากคดีทุจริต

(๔) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๔ กรรมการตามมาตรา ๕๒ (๒)(๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่เหลืออยู่และให้คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลงก่อนครบกำหนดตามวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ภายในเก้าสิบวัน ก่อนครบกำหนดตามวาระกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๕๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘๐

(๔) คณะกรรมการนโยบายมีมติให้ออกจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า สองในสามของจำนวน กรรมการที่มีอยู่ เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย

(๕) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่

มาตรา ๕๖ ให้นำความในมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับกับการประชุมสภาการศึกษาจังหวัดด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐในจังหวัดให้แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษา และในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุน การจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ...^{-๒๐๐๕} ครุศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสมาชิกผู้ประกอบการวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพบริหาร การศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครู และผู้ทรงคุณวุฒิด้านศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๓

การบริหารจัดการระดับสถานศึกษา

มาตรา ๕๘ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการในการจัดการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน และ อุดหนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ และ บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ ยกเว้นการจัดการศึกษาระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาและระดับอุดมศึกษาที่อยู่ใน หน้าที่และอำนาจของกระทรวงเจ้าสังกัดที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

มาตรา ๕๙ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องมีวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ และ เป้าหมายตามมาตรา ๘ (๗)

การกำหนดวิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีต้องคำนึงถึง และสอดคล้องกับเป้าหมายของผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

มาตรา ๖๐ ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วน ราชการหรือหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา ๒๒ ให้สถานศึกษาดังกล่าว ดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัวมี เสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง สถานศึกษานั้น ๆ

มาตรา ๖๑ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษา อาชีวศึกษาเป็นนิติบุคคลและสามารถบริหารกิจการได้ด้วยตนเอง

สถานศึกษานิติบุคคลตามวรรคหนึ่งที่มีความพร้อมสูงอาจมีองค์กรบริหารงานบุคคลได้ด้วยตนเอง หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมของสถานศึกษานิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดเป็น กฎกระทรวง หรือกฎกระทรวงเจ้าสังกัด

มาตรา ๖๒ ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่า ปริญญา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์ เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์และหรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ

สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาและสถานศึกษาอาชีวศึกษาอาจมีกรรมการ เพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนด

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ - ๒๒ - **การศึกษาเอกชน พ.ศ.**

หลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ

มาตรา ๗๐ รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

สถานศึกษาเอกชนที่มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไม่อาจขอลดหย่อนภาษีได้

ส่วนที่ ๕

การบริหารจัดการการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๗๑ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น

มาตรา ๗๒ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๖

ธรรมาภิบาลในการบริหารการศึกษา

มาตรา ๗๓ ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรในสถานศึกษาทุกระดับและทุกประเภทต้องบริหารสถานศึกษาให้โปร่งใส รับผิดชอบ ตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล และตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มาตรา ๗๔ ให้สถานศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปให้สาธารณชนทราบผ่านทางเว็บไซต์ของสถานศึกษา

การเผยแพร่ข้อมูลตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของครู คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา กรรมการ อนุกรรมการ บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียน นักศึกษาของสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา สภาสถานศึกษา หรือหน่วยงานระดับเหนือเขตพื้นที่ หรือสถาบันการศึกษา

มาตรา ๗๕ ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปที่ไม่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลเป็นข้อมูลสาธารณะที่บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้

เมื่อมีข้อสงสัยว่าสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา กรรมการ อนุกรรมการ ครู คณาจารย์ หรือบุคลากรของสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา สภาสถานศึกษา หน่วยงานทางการศึกษา ระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาหรือระดับเหนือสถาบันการศึกษาอาจบริหารไม่โปร่งใส บุคคลผู้เสียหายสามารถยื่นคำร้องเรียนต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการตรวจสอบการทุจริต การประพฤติมิชอบ

- ๒๒ -

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ..... ครุศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

การคอร์รัปชันให้เข้าไปตรวจสอบและดำเนินคดีกับสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณาจารย์ หรือบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา สภาสถานศึกษา หรือหน่วยงานระดับเหนือเขตพื้นที่ หรือสถานศึกษาได้

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำร้องเรียนตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๖ ให้ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานระดับเหนือเขตพื้นที่ หรือสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษานิติบุคคลที่มีความพร้อมสูงตามมาตรา ๕๙ กรรมการหรืออนุกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณและการบริหารงานบุคคลต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามที่กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการกำหนด

หมวด ๖

มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา ๗๗ ให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงในวรรคสองต้องไม่แย่งเวลาของครูไปจากผู้เรียน และไม่แย่งงบประมาณหรือทรัพยากรอื่นของสถานศึกษาไปจากผู้เรียนเช่นกัน

เพื่อประโยชน์ในการสร้างคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา สถานศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน การประกันคุณภาพจากสถาบัน หรือ องค์กรของต่างประเทศที่ได้รับขึ้นทะเบียนไว้กับกระทรวงศึกษาธิการ ให้ถือว่าสถานศึกษานั้นได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาตามที่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ กำหนดแล้ว

มาตรา ๗๘ ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา ๗๙ ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่ การประเมินครั้งสุดท้าย หรือตามที่สถานศึกษายื่นความจำนง และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องและสาธารณชน

ความในวรรคสองไม่ให้นำมาใช้บังคับกับสถานศึกษา ตามมาตรา ๖๕

ห้ามมิให้นำผลการประเมินไปใช้ในการจัดลำดับหรือการบริหารงานบุคคลของสถานศึกษา

มาตรา ๘๐ ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูล เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ให้ บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูล

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....^{-๒๕}.....ครูอาสาสมัคร พ.ศ.....

เพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของ สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะ การปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการอาชีวศึกษา หรือกระทรวงต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

หมวด ๗

ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๘๒ ให้มีคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการผลิตและพัฒนาครูในกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง
- (๔) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบสองคน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีดิจิทัล ปลัดกรุงเทพมหานคร เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อธิบดีส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
- (๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสิบเอ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ด้านการมัธยมศึกษา ด้านการอาชีวศึกษา ด้านการฝึกหัดครู ด้านการศึกษาพิเศษ ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้านการศึกษาเพื่อคนพิการ ด้านการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านละหนึ่งคน

ให้รองปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมที่ได้รับมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่ได้รับมอบหมาย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแต่งตั้งเจ้าหน้าที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็น ผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

- (๖) กรรมการผู้แทนสถาบันผลิตครูจำนวน ๖ คน ซึ่งมหาวิทยาลัย มหาวิทาลัยราชภัฏ มหาวิทาลัยราชชมงคลและมหาวิทาลัยเทคโนโลยี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มหาวิทาลัยการกีฬาแห่งชาติ

- ๒๕ -

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....

มรดิโกมา ๓๖๓๓๓ น. ด.

และมหาวิทยาลัยเอกชนเลือกกันเองกลุ่มละหนึ่งคน

(๗) ให้รองปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมที่ได้รับมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่ได้รับมอบหมาย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แต่งตั้งเจ้าหน้าที่กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๘๒ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังมีได้ แต่งตั้ง กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่ เหลืออยู่และให้คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเพื่อแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ก่อนครบกำหนดตามวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ภายในเก้า สิบวัน ก่อนครบกำหนดตามวาระ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระ ติดต่อกัน

มาตรา ๘๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก ตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘๐

(๔) คณะกรรมการนโยบายแห่งชาติดำเนินการผลิตและพัฒนาครูมีมติให้ออกจากตำแหน่ง ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย

(๕) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่

มาตรา ๘๕ การประชุมคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการผลิตและพัฒนาครูต้องมีกรรมการมา ประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รอง ประธานกรรมการคนที่หนึ่งหรือคนที่สองตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรอง ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานใน ที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๘๖ ให้คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการผลิตและพัฒนาครูมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนาครูต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนการผลิตและพัฒนาครูเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี โดย ในแผนการผลิตต้องกำหนดให้ปริมาณและคุณภาพการผลิตครูสอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน ผู้ใช้ครู

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....๒๖.....มรตักมาทงอชต น.ด.....

ให้ระบบการผลิต การคัดกรอง การใช้ และการพัฒนาครูเป็นระบบที่ต่อเนื่อง และสัมพันธ์กัน

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนการผลิต การพัฒนาครูและการพัฒนาคณาจารย์เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี โดยในแผนการผลิตและพัฒนาคณาจารย์ต้องกำหนดให้ปริมาณและคุณภาพคณาจารย์สอดคล้องกับความต้องการของสถาบันผลิตครู

ให้ระบบการผลิต การคัดกรอง การใช้ และการพัฒนาคณาจารย์ และระบบการผลิต การคัดกรอง การใช้ และการพัฒนาครูเป็นระบบที่ต่อเนื่อง และสัมพันธ์กัน

(๕) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณด้านการผลิต พัฒนาครูและคณาจารย์เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

(๕) ติดตาม ดูแลการผลิต พัฒนาครูและคณาจารย์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีความปรากฏว่ามีการปฏิบัติหรือดำเนินการไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแผนการผลิต พัฒนาครูและคณาจารย์ ให้รายงานต่อ คณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนการผลิต พัฒนาครูและคณาจารย์ และให้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการผลิตและพัฒนาครูมอบหมาย

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการผลิตและพัฒนาครูอาจกำหนดให้มีศูนย์หรือหน่วยงานที่มีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่นทำหน้าที่สร้างความ เป็นเลิศระดับประเทศและระดับภูมิภาคว่าด้วยการผลิตและพัฒนาครู และการผลิตและพัฒนา คณาจารย์สถาบันผลิตครู

อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของศูนย์ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามประกาศของ คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการผลิตและพัฒนาครู

การบริหารและการดำเนินงานของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการผลิตและพัฒนาครูให้ ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๘๗ ให้คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการผลิตและพัฒนาครูส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการ ผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็น ผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และการพัฒนา บุคลากรประจำการการอย่างต่อเนื่อง

รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่าง เพียงพอ ให้สถาบันผลิตครูพัฒนาสถานศึกษาให้มีความพร้อมเพื่อใช้เป็น “สถานศึกษาสำหรับการผลิตและ พัฒนาครู” โดยสถาบันผลิตครูอาจใช้ “สถานศึกษาสำหรับการผลิตและพัฒนาครู” เป็นสถานที่สำหรับการ จัดการเรียนการสอนนักศึกษาครู และการพัฒนาคณาจารย์

มาตรา ๘๘ ให้หน่วยงานผู้ใช้ครูจัดทำแผนความต้องการการใช้ครูและแจ้งให้สถาบันผลิตครูทราบ ล่วงหน้าก่อนการวางแผนการรับนักศึกษาครูใหม่ของสถาบันผลิตครูอย่างน้อยห้าปีก่อนการเปิดรับนักศึกษา ครู

ให้หน่วยงานผู้ใช้ครูจัดทำแผนพัฒนาครูและแจ้งให้สถาบันพัฒนาครูทราบล่วงหน้าก่อนการพัฒนา

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ...^{- ๒๕๖๗ -} ครุศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

ครูอย่างน้อยหกเดือนก่อนการพัฒนาครู

มาตรา ๘๘ ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา

ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กำหนดโดยกฎหมายกำหนด การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ความในวรรคสองไม่ใช้กำกับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัย สถานศึกษาตามมาตรา ๑๙ (๓) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาและวิทยาการพิเศษทางการศึกษา ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่คณาจารย์ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

การกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ การออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับภารกิจของครูแต่ละคนที่จะต้องจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาให้เป็นไปตามเป้าหมายของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัยที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ (๑)(๒)(๓)(๔)(๕) และ (๖)

มาตรา ๘๐ ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐ และระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูโดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด

ในกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของครู ต้องกำหนดให้ครูมีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียน จะจัดเวลาให้ครูไปปฏิบัติภารกิจอย่างอื่นที่ไม่ใช่ภารกิจการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียนเฉลี่ยเกินกว่าสี่ปดาร์ละ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของเวลาราชการไม่ได้

บุคคลผู้มีสิทธิสมัครเป็นผู้บริหารสถานศึกษาต้องผ่านการฝึกอบรมการบริหารสถานศึกษาแบบเข้มและผ่านเกณฑ์การประเมินการเป็นผู้บริหารสถานศึกษาตามเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

ให้สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลและมีความพร้อมสูงมีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลเป็นของตนเอง

มาตรา ๘๑ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทนสวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับอื่นสำหรับข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้รายได้เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ

ให้มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๕๘

การผลิตและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนา มาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐในสถานศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ให้รัฐสนับสนุนให้ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาเอกชนได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทนสวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับอื่นที่ทัดเทียมกับข้าราชการครู

ให้ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาในท้องถิ่นทุรกันดาร และเสี่ยงภัยได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน

สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์แก่กุลอื่นเพิ่มพิเศษตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๙๒ ให้นำหน่วยงานทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา บุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

หมวด ๘

ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

มาตรา ๙๓ ในการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม มาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องจัดสรรให้ไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินขั้นต่ำในการจัดการศึกษาในสถานศึกษา โดยให้จัดสรรให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไปที่ไม่กำหนดวัตถุประสงค์

จำนวนเงินขั้นต่ำดังกล่าว ไม่รวมถึงงบประมาณสำหรับเป็นเงินเดือนหรือค่าจ้าง และค่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง

ในการกำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่และ อำนาจของคณะกรรมการที่ประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนัก งบประมาณ ผู้แทนคณะกรรมการนโยบาย และผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการศึกษา ด้านการเงินหรือการคลัง และด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามที่คณะกรรมการ นโยบายเสนอ ด้านละหนึ่งคน

การกำหนดจำนวนเงินขั้นต่ำในการจัดการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐตามวรรคสอง ให้กำหนดตามขนาด ที่ตั้ง ประเภท และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถานศึกษา และให้พิจารณาทบทวนทุกสามปี

มาตรา ๙๔ สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) อาจมีเงินได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปตามมาตรา ๒๔

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้สถานศึกษา

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ อุดหนุนหรือความร่วมมือที่ได้รับตามมาตรา ๑๑ (๖)

(๔) เงินได้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมหรือการให้บริการของสถานศึกษา

(๕) ผลประโยชน์อื่นที่สถานศึกษาได้รับ

(๖) ดอกผลของเงินได้

เงินได้ตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นสิทธิที่สถานศึกษาจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา และแก่ผู้เรียนได้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในกรณีที่สถานศึกษาไม่มีเงินได้ สะสมเป็นจำนวนเกินจำเป็นจะจัดสรรเงินอุดหนุนตามมาตรา ๒๔ ให้น้อยกว่าจำนวนเงินขั้นต่ำก็ได้

การจัดกิจกรรมหรือการให้บริการของสถานศึกษาต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษา และต้องมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ...^{-๒๕๖๖}...^{พ.ร.บ.ศก.พ.ด. ๒๕๖๖}...

มาตรา ๔๕ สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของสถานศึกษา รายได้ที่ได้รับ จากการจัดหาผลประโยชน์ดังกล่าวให้ถือเป็นเงินได้ตามมาตรา ๒๖ (๔)

มาตรา ๔๖ ในกรณีจำเป็นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่การจัดกระบวนการเรียนรู้และแก่ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติจะจัดให้มีระเบียบว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุที่ใช้จากเงินได้ของสถานศึกษา ตามมาตรา ๒๖ ขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับสถานศึกษาก็ได้ โดยระเบียบดังกล่าวต้องมีความยืดหยุ่นคล่องตัว โปร่งใส และก่อให้เกิดความเป็นอิสระแก่สถานศึกษา และอาจกำหนดให้สถานศึกษาแต่ละประเภทและแต่ละพื้นที่มีระเบียบ ที่แตกต่างกันเพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็น หรือให้มีความแตกต่างกันระหว่างการจัดซื้อจัดจ้างจากเงินได้ตาม มาตรา ๒๖ (๑) และเงินได้ตามมาตรา ๒๖ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ก็ได้ ให้ถือว่าสถานศึกษาของรัฐตามวรรคหนึ่งเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแห่ง พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ

ระเบียบตามวรรคหนึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐแล้วให้ใช้บังคับได้ แต่ในการให้ความเห็นชอบ ของคณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระประสิทธิภาพ และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับการจัดการศึกษาของชาติเป็นสำคัญ

มาตรา ๔๗ ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชนองค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่นและต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษาดังนี้

(๑) ให้รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดหาทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพเพื่อการเรียนรู้ขั้นต่ำให้สถานศึกษาให้เพียงพอและเหมาะสมกับสภาพ ระดับ และประเภทของสถานศึกษา โดยสภาพ ปริมาณและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพเพื่อการเรียนรู้ขั้นต่ำให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชนองค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่นจัดให้มีแหล่งเรียนรู้สำหรับผู้เรียน และให้องค์กรหรือสถาบันดังกล่าวขอการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐ หรือนำค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการจัดบริการดังกล่าวไปใช้ในการขอลดหย่อนภาษีได้

(๓) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยอาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๔) ให้บุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนาสถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความเป็นจำ

ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุนและใช้มาตรการลดหย่อนทางภาษีหรือยกเว้นภาษี ตามความเหมาะสมและความเป็น จำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

- ๓๑ -
Mrs. ศักดิ์ทิพย์ เกตุทัต พ.ด.

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....

หมวด ๙
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

มาตรา ๑๐๑ รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม สื่อดิจิทัล และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมตามความจำเป็นโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

มาตรา ๑๐๒ สถาบันหลักสูตรและพัฒนาการเรียนรู้ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิต และพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อดิจิทัล สื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

มาตรา ๑๐๓ ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

มาตรา ๑๐๔ ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรา ๑๐๕ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย

มาตรา ๑๐๖ ให้มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อพัฒนาการศึกษาให้องค์กรที่รับผิดชอบการจัดสรรคลื่นความถี่จัดสรรเงินรายได้ส่วนหนึ่งที่เกิดจากการจัดบริการคลื่นความถี่เพื่อการจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัยให้กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมร่วมกันจัดตั้งกองทุนเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่เกิดจากรายได้ที่ได้รับจากองค์กรที่รับผิดชอบการจัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคสองเพื่อพัฒนาการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๗ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนส่งเสริม และประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๘ ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ...^{๓๒} ครุศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ตาม พระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ให้สภาการศึกษาแห่งชาติเป็นคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ เพื่อดำเนินการเท่าที่จำเป็นไปพลางก่อนโดยยังมีให้บังคับใช้มาตรา ๓ (๔) จนกว่าจะมีคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๘ ให้โอนบรรดาหน้าที่และอำนาจ กิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ และภาระผูกพัน ของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงบรรดาสินทรัพย์หรือหน้าที่ ที่เกิดจากการดำเนินคดี ที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นคู่ความด้วย

มาตรา ๑๑๐ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ

เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่งผู้ใด มีความประสงค์ที่จะโอนไป ปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่น ให้แจ้งความประสงค์ต่อผู้บังคับบัญชา ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ และให้ผู้บังคับบัญชายินยอมให้ผู้นั้นโอนไป ปฏิบัติงานที่ส่วนราชการอื่นได้

ในกรณีที่ข้าราชการซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ประสงค์จะปฏิบัติงานที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบาย การศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และไม่ประสงค์ที่จะโอนไปปฏิบัติงาน ที่ส่วนราชการอื่นตามวรรคสอง ให้ แจ้งความประสงค์ดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเป็น การให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิก หรือยุบตำแหน่ง ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือ กฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่ลูกจ้างซึ่งโอนมาตามวรรคหนึ่งผู้ใดไม่ประสงค์จะปฏิบัติงานที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบาย การศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และไม่ประสงค์ที่จะโอนไปปฏิบัติงาน ที่ส่วนราชการอื่นตามวรรคสอง ให้ แจ้งความประสงค์ดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเป็น การออกจากงานเพราะทางราชการเลิก หรือยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิดและให้ได้รับบำเหน็จตาม ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปการศึกษาและในการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติและ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติกระทรวงศึกษาธิการ ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติอาจให้ความเห็นชอบให้สำนักงาน คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ขอยืมตัวข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมา ปฏิบัติงานที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นการชั่วคราวได้โดยให้ ได้รับ เงินเดือนหรือค่าจ้างจากสังกัดเดิม และเมื่อหมดความจำเป็นเมื่อใดให้รับส่งตัวผู้นั้นคืนสังกัดเดิม

มาตรา ๑๑๑ ให้กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ คงมีอยู่และดำเนินการต่อไปจนกว่าเงินที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ^{๑๓๓}.....*มร.ดร.ทพ.ชชาติ น.ด.*.....

ราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะหมดไปหรือ คณะรัฐมนตรีมีมติให้ยุบ ในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้กฎกระทรวง ที่ออกตามความในมาตรา ๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยกองทุนพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังคงมีผลใช้บังคับได้ ต่อไป

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ยุบกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เงินที่เหลืออยู่โอน ไปเป็นของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป คำว่า “กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎหมายอื่นใด ให้หมายถึง “กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา” ตามพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษานำเงินที่ได้รับการจัดสรรตามพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปใช้เพื่อประโยชน์ในการสนับสนุนการผลิต การวิจัย การพัฒนา และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยคำนึงถึง การก่อให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษา เป็นเป้าหมายสำคัญ

มาตรา ๑๑๒ ให้แผนการศึกษาแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับ ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติเห็นว่าแผนการศึกษาแห่งชาติ ตามวรรคหนึ่ง ส่วนใดขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไข โดยเร็วให้ดำเนินการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่ อ้างถึงสภาการศึกษาหรือคณะกรรมการสภาการศึกษา ให้ถือว่าอ้างถึงคณะกรรมการนโยบายการศึกษา แห่งชาติ และที่อ้างถึงสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เลขาธิการสภาการศึกษา ข้าราชการ หรือลูกจ้าง ของสำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา ให้ถือว่าอ้างถึง สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการนโยบาย การศึกษาแห่งชาติ ข้าราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงาน คณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ตามลำดับ

มาตรา ๑๑๔ ให้บรรดาบทกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่ เกี่ยวกับ การศึกษาที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัด หรือแย้งกับ พระราชบัญญัตินี้ทั้งนี้ให้หน่วยงานผู้รักษาการตามกฎหมายดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไข เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัตินี้ภายในสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากกรณีมี เหตุจำเป็นไม่สามารถดำเนินการให้ แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาดังกล่าวได้ ให้หน่วยงานผู้รักษาการตาม กฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติขยาย ระยะเวลาอีกได้ไม่เกินหนึ่งปี

ให้กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะมีการออก กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๑๕ ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาไม่เกินสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ กระทรวงศึกษาธิการ หรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดทำหน้าที่เป็นสถาบันหลักสูตรและการ

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....^{๓๔} ครุสภมาทบทวน พ.ศ. . . .

เรียนรูตามพระราชบัญญัตินี้

ในระหว่างเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด มีอำนาจ และหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ให้มีการจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑๖ ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดระเบียบบริหารราชการให้เป็นไปตามมาตรา ๖๖ ให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และเป้าหมายตามพระราชบัญญัตินี้ โดยจะต้องดำเนินการให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการ และหน่วยงานภายในทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค โดยคำนึงถึงเอกภาพด้านนโยบายหลากหลายการปฏิบัติ และสามารถบูรณาการ ระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานอื่น การตราพระราชบัญญัติตาม มาตรา ๖๖ ให้ยึดหลักการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ภายในเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้

มาตรา ๑๑๗ ให้ครูซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและปฏิบัติหน้าที่ครูได้ต่อไป ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สามารถต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ต่อไปโดยถือเสมือนหนึ่งเป็นครูผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่และยังมิได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิ์ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมาย ดังกล่าวหรือจะขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

ในระหว่างเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขกฎหมายตามมาตรา ๙๔ ให้บุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือกฎหมายอื่น ยังคงดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาต่อไป

มาตรา ๑๑๘ ให้มีการปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิก กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล กฎหมายว่าด้วยองค์กรวิชาชีพหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและขัดกับพระราชบัญญัตินี้ นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้ภายในระยะเวลาสองปี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....พ.ร.ด.ก.พ.ท.๑๐๖๓๓ พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ ของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนทุกหมู่เหล่าทั้งประชาชนในเขตเมืองในท้องถิ่นชนบท ร่ำรวยด้อยโอกาส และเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก สมัชชาเครือข่ายครูและบุคลากรทางการศึกษาแห่งประเทศไทย (ส.ค.ค.ท.) จึงเห็นสมควรเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. โดยมีหลักการ เหตุผล และสรุปสาระสำคัญดังนี้

หลักการ

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของประชาชนตลอดชีวิต
๒. ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
๓. ใช้ หรือประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการเรียน การดำรงชีวิต และการจัดการศึกษา
๔. มีการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ของคนไทยอย่างต่อเนื่อง
๕. มีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
๖. มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการการศึกษาไปสู่ผู้ปฏิบัติ ทั้งสถานศึกษา เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗. ให้หลักประกันว่าประชาชนทุกหมู่เหล่าได้รับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมกัน และเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต
๘. มีการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาวิชาชีพครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างต่อเนื่อง
๙. ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นมีส่วนร่วมในการจัดบริการทางการศึกษา
๑๐. ให้มีการระดมทรัพยากรในรูปแบบต่าง ๆ และจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐต้อง ดำเนินการให้ประชาชนได้รับ การศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกัน ระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยรัฐมีหน้าที่

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ...*มรสีกษณพชต น.ด.*

- ๒ -

ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัด การศึกษา ดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถ เชื่อวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ การจัดการ ระบบการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ความคล่องตัวที่จะรองรับความหลากหลายของการจัด การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาของภาคประชาชนและภาคเอกชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา ยกระดับคุณภาพ การศึกษา สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจน สร้างเสริมให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษาและสร้างเสริมหลักธรรมาภิบาลของระบบการศึกษา ประกอบด้วยมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา และมาตรา ๒๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา โดยเฉพาะ ให้มีกลไกและระบบ การผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการ สอน จึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหาร และการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและแนว ทิศทางการบริหารและการจัดการศึกษาในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ประกอบด้วย ๙ หมวด ดังนี้

หมวด ๑ ว่าด้วยความมุ่งหมายและหลักการ เป็นหมวดที่กำหนดว่าคนไทยที่พึงประสงค์ในทุกระดับ ประเภท และระบบการศึกษาจะต้องมีคุณลักษณะอย่างไรจึงจะดำรงตนอยู่ในศตวรรษที่ ๒๑ และศตวรรษต่อ ๆ ไปได้อย่างประสบความสำเร็จ และถ้าจะทำให้คนไทยมีคุณลักษณะดังกล่าว การบริหารจัดการทางการศึกษาจะต้องยึดหลักการสำคัญ (Major principles) อะไรจึงจะทำให้การบริหารจัดการประสบความสำเร็จ

หมวด ๒ ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา เป็นหมวดที่ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ทางการ ศึกษาว่าถ้าจะทำให้คนไทยและเยาวชนไทยได้รับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ มีคุณลักษณะและ เป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ อย่างทั่วถึงและทัดเทียม ผู้เรียนต้องได้รับสิทธิทาง การศึกษาอะไรบ้าง บุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องประพฤติปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะทำให้คนไทย และเยาวชนไทยได้รับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ ทั่วถึง และทัดเทียม

หมวด ๓ ว่าด้วยระบบการศึกษา เป็นหมวดที่กำหนดว่าถ้าจะทำให้คนไทยและเยาวชนไทย ได้รับสิทธิตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ มีคุณลักษณะและเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....มรตคมาทนต์ฮาดิ น.ด......

- ๓ -

ระบบการศึกษาจะต้องเป็นอย่างไร จึงจะเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทยในเมืองชนบท และพื้นที่ห่างไกลทั้งในปัจจุบันและอนาคต

หมวด ๔ ว่าด้วยหลักสูตร แนวการจัดการศึกษา และการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นหมวดที่กำหนดว่าเงื่อนไขที่จะทำให้คนไทยมีคุณลักษณะและเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ จะต้องเป็นอย่างไร ในระยะ ๑๐ ปี ๒๐ ปี ชำนาญและในระยะต่อ ๆ ไป หลักสูตรแนวการจัดการศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การประเมินผลการศึกษาจะต้องเป็นอย่างไร

หมวด ๕ ว่าด้วยโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ การบริหารจัดการและธรรมาภิบาลในการจัดการศึกษา เป็นหมวดที่ว่าด้วยองค์กรหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาแต่ละระดับหรือประเภท และอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจขององค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละระดับและประเภทการศึกษา มีองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอะไรบ้าง ทั้งในระดับประเทศ ระดับจังหวัด ระดับสถานศึกษา และองค์กรหรือหน่วยงานในแต่ละระดับเหล่านั้นและบุคคลในองค์กรหรือหน่วยงานเหล่านั้นมีอำนาจหน้าที่อะไรจึงจะทำให้ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษา และหลักการที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ บรรลุ และองค์กร หน่วยงาน และบุคคลในองค์กรหรือหน่วยงานต้องรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountable) ที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของตนอย่างไร จึงจะทำให้เกิดธรรมาภิบาลในการจัดการศึกษา

หมวด ๖ ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นหมวดที่กำหนดว่า ถ้าจะทำให้คนไทยและเยาวชนไทยมีคุณลักษณะ และเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ รัฐบาล องค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดบริการทางการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท และบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กรหรือหน่วยงานเหล่านั้น ทั้งในระดับประเทศ ระดับจังหวัด ระดับสถานศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตนอย่างไร

หมวด ๗ ว่าด้วยครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เป็นหมวดที่ว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับการผลิต การคัดกรอง การใช้ และการพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาในแต่ละระดับ ระบบ และประเภทการศึกษาว่าต้องกำหนดไว้อย่างไรจึงจะทำให้เยาวชนและคนไทยมีคุณลักษณะ และเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในหมวด ๑

หมวด ๘ ว่าด้วยงบประมาณและทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา เป็นหมวดที่กำหนดว่า รัฐบาลจะต้องจัดสรรงบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้องค์กร หน่วยงานทางการศึกษา ตลอดจนสร้างมาตรการที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานทางการศึกษามีงบประมาณและทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอย่างเพียงพอ เหมาะสมและทำให้ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะ และเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ ได้อย่างไร

ต้นฉบับร่างพระราชบัญญัติ.....การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

หมวด ๙ ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นหมวดที่ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ องค์กร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและการจัดการศึกษา ทั้งองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชนในการดำเนินการให้คนไทย เยาวชนไทย ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเข้าถึง และใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ ในการเรียน การทำงาน และการประกอบอาชีพทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอย่างทั่วถึง และทำให้คนไทย เยาวชนไทยมีคุณลักษณะและเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในหมวด ๑